

متن پرسش

با سلام محضر استاد گرامی، دو سوال داشتم ممنون میشوم اگر پاسخ کامل و جامع دهید: ۱. استاد، کسانی مانند ابن سینا شراب را نه تنها حرام ندانسته بلکه برای بدن نیز مفید می داند و حتی شعری هم در وصف آن دارد شراب را چه گنه گر که ابلهی نوشد گهی به تیغ برد دست و گهی به سوی نجق چو بو علی می ناب ار خوری حکیمانه به حق حق که وجودت به حق شود ملحق حلال گشت به فتوای عقل بر دانا حرام گشت به فتوای شرع بر نادان (البته بر اساس خواننده ها این را عرض می کنم)، حال سوال من این است که با توجه به روایاتی که در خصوص حرمت شراب وارد شده است، و ازسویی بزرگان دیم ابن سینا را جزء عالمان میدانند، چه چیز را باید باور کرد؟ نص قرآن کریم حکم بر حرمت شراب می دهد، آیا تفسیر این حرمت چیز دیگری است. ۲. استاد، بعضی علما موسیقی را حرام و برخی آن را یاری دهنده در سلوک میدانند و اسلام و علمای دین هیچگاه به طور کامل تکلیف مردم را با موسیقی روشن نکرده اند. اصلاً آدم می ماند بعضی چگونه در عین دینداری با استفاده از موسیقی به جاهایی می رسند اما برخی احکام دال بر تحریم آن است. آیا ما موسیقی خوب و بد، موسیقی سفارش شده و سفارش نشده داریم؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام با توجه به این که ابن سینا مسلمان متشرعی است احتمال می دهیم عده ای خواسته اند با این کار اولاً: چهره ی ایشان را ضایع کنند ثانیاً: شراب خواری خود را توجیه نمایند. و اما این که می فرمائید گفته است شراب مفید است، شاید با توجه به آیه ی ۲۱۹ سوره ی بقره است که می فرماید: «يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا» در باره شراب و قمار از تو سؤال می کنند، بگو: «در آنها گناه و زیان بزرگی است؛ و منافعی برای مردم در بردارد؛ (ولی) گناه آنها از نفعشان بیشتر است»، ولی به این معنا نیست که توصیه به شراب خواری بکند. موفق باشید